

fælles Død deles Formuen mellem de to Ægtefællers Familie. Det staar dog frit for at træffe andre testamentariske Bestemmelser.

Endelig har Udvalget stillet en Del mindre betydelige Ændringsforslag af rent formel Natur, ligesom et Flertal af Udvalget har ønsket Lovforslaget bragt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i „Lov om Rettens Pleje“, som traadte i Kraft 1. Oktober 1919.

Udvalget har modtaget følgende Andragender: *Fra* Bestyrelsen for det fælles Menighedsraadmøde for Sømme-Voldborg, Smørum og Ramsø-Tune Herreder, *fra* Menighedsraadmødet for Ringsted-Alsted Herreders Provsti og *fra* Brændekilde-Bellinge Menighedsraad, der alle udtaler sig for den valgfrie Form for Ægteskab; *fra* samtlige Menighedsraad i Merløse og Tudse Herreder, der udtaler deres Misbilligelse af en Del af Lovforslagets Indhold; *fra* „Dansk Kvindesamfund“, der i det væsentlige anbefaler Lovforslaget; *fra* „Foreningen af Ægtefæller, der begge driver Erhverv“, der udtaler sig for Ønskeligheden af, at der hjemles saadanne Ægtefæller, som begge driver Erhvervsvirksomhed, Ret til Fradrag i deres skattepligtige Indkomst til Erstatning for de ved Hustruens Virksomhed udenfor Hjemmet nødvendiggjorte Udgifter til Hjælp i Hjemmet; *fra* Redaktionen af „Dag til Dag“ i „Politiken“, der paa Grundlag af en Enquête udtaler sig for at indføre Ordet „Brudfoged“ i Stedet for „Giftefoged“; *fra* Biskopperne en Udtalelse om Mægling forud for Separation og Skilsmisse (se Bilag I); *fra* en Række Menighedsraad, der udtaler sig om den valgfrie Form for Ægteforening (se Bilag II).

Et *Mindretal* (Kirk, Kvist, N. Johan Laurssen og S. C. Nørgaard) har paa forskellige Punkter ment at maatte tage et andet Standpunkt til Lovforslaget end Flertallet.

Den væsentligste Uoverensstemmelse hidrører fra, at man ikke har kunnet tiltræde Lovforslagets § 28 om, at Ægteskab i alle Tilfælde skal stiftes ved borgerlig

Ægteforening. Der stilles derfor under Nr. 20 i væsentlig Overensstemmelse med Kommissionsforslaget Forslag om, at Giftermaal efter Brudefolkernes Valg kan indgaa enten hos Giftefogeden eller ved kirkelig Vielse. I Norge, Sverige og Island har man valgt denne saakaldte fakultative Ordning, og i disse Lande har man saaledes ikke tillagt de Grunde, som Flertallet anfører for det tvungne borgerlige Giftermaal, afgørende Vægt. Mindretallet er enigt i, at alle, der ønsker det, skal have Ret til at indgaa Ægteskab hos Giftefogeden uanset deres Forhold til Folkekirken, men det maa paa den anden Side erkendes, at der i kirkelige Kredse er en saadan Uvillie mod det tvungne borgerlige Giftermaal, hvad de indkomne Udtalelser fra 1181 Menighedsraad tilstrækkelig vidner om, at man ikke finder det rigtigt at paatvinge vort Folk en Form for Giftermaals Indgaaelse, som dets Flertal ikke ønsker. Hensynet til Sønderjyllands Genforening, som Flertallet paaberaaber sig, svækkes stærkt ved, at den der gældende Ordning blev indført af Preussen uden noget Ønske fra den erobrede Befolknings Side. Mindretallet føler sig overbevist om, at Sønderjyderne hurtig vil finde sig til Rette med den af det foreslaede Ordning. Endnu mindre kan Mindretallet indse, at den fakultative Ordning volder Tvang til nogen Side. Efter den nye Præstelønningslov, og efter at Vederlaget for kirkelige Handlinger er bortfaldet ved Accidensernes Afløsning, er der intet til Hinder for, at baade Præsterne og Befolkningen kan faa fuld Frihed, saaledes at et Brudepar faar Ret til at henvende sig til hvilken Præst, det kan formaa til at foretage Vielsen, ligesom det uden Hindring, hvis det ikke ønsker Vielse i Kirken, kan vende sig til Giftefogeden for at blive gift, og det kan selv vælge, om det ønsker paafølgende kirkelig Velsignelse eller ikke. Tvungen bliver alene paa Flertalsforslagets Side. Mindretallets Forslag giver al ønskelig Frihed til alle, som har med Giftermaalet at gøre, og Mindretallet indser ikke, at her finder mere Sammenblanding